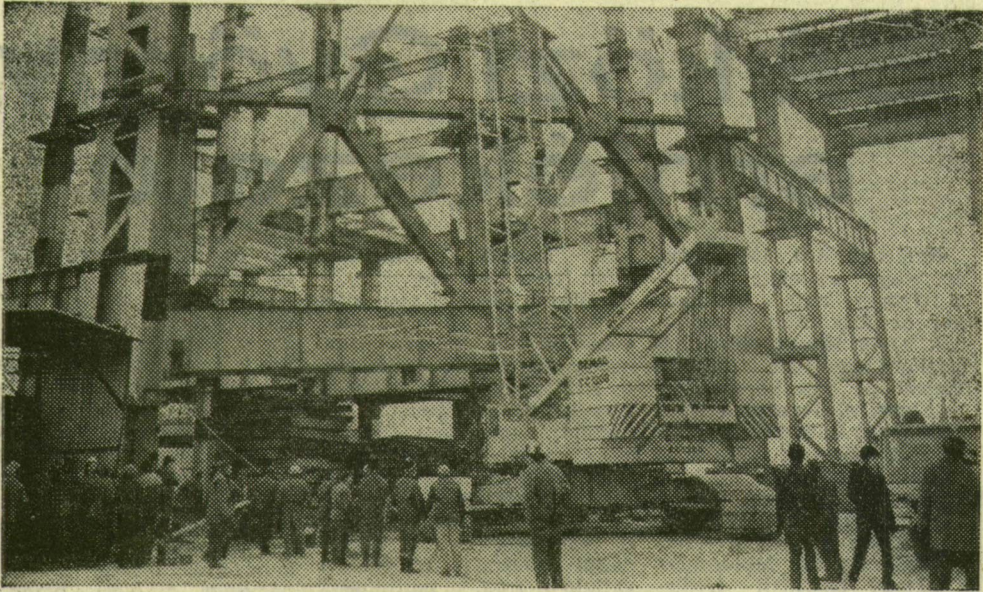

Dunaújvárosban, a Dunai Vasmű területén jó időben épül az új, konverteres acél-mű, amely a kőszüti után évente több mint egymillió tonna acélt fog előállítani. Az építők most a harminc méter magas oszlopok felállítását végzik a gyártócsarnok százheven tonnás főtartóelemét. Képeken: a százheven tonnás főtartóelem beemelése

Lakásépítés, beruházás, fejlesztés

Pártforumon a DÉLÉP tavalyi munkája és ideai terve

A lakás- és az ahhoz kapcsolódó létesítmények építése volt tavaly is a DÉLÉP legfontosabb termelési feladata. A tervezett 2534 helyett 2390 lakást adott át úgy, hogy az első félévben elkészült a munka 45 százalékaival. A túlteljesítés: 109 lakás. A vállalat átadott 36 iskolai tantermet, 300 óvodai és 80 bölcsődei helyet biztosító épületet, a lakások fogadóképességét pedig mintegy 300 négyzetméter alapterületen kiképzett üzlethe-lyiségeket, közmű- és mélyépítő jellegű termelését meghaladja a 800 millió forintot; kapacitása a befejező munkáknál az átlagosnál gyorsabb ütemben fejlődött ugyan, de a tervezett fejlesztéstől mégis elmaradt.

A DÉLÉP 1978. évi termelési adataiból: a vállalat saját építés-szerelési értékét 11,7 százalékkal növelte, és tervét 4,7 százalékkal túlteljesítve 2160 millió forintot ért el. Ipari termelési értéke 667 millió forint. Termelésének összes értéke eléri a 2,8 milliárd forintot. Házgyárában — tervének megfelelően — legyártott 2800 lakással egyenértékű panelt. Az eredményekben ott van a termelés tényezőinek alakulása, a műszaki fejlesztés, a beruházás, az üzem- és munkaszervezés, a szocialista munkaverseny fellendítése, a hatékonyság javítása. A vállalat fizikai dolgozóinak létszáma az előző évihez mérten növekedett, és csökkent a fluktuáció. Főként annak hatására is, hogy az átlagbért 6,1 százalékkal növelték. A munkaidő jobb kihasználására hozott intézkedések mellett további gépesséssel és munkaszervezéssel elérték, hogy a termelékenység 10,9 százalékkal emelkedett.

A műszaki fejlesztés sikere a házigyári termékekből épült és átadott 100 férőhelyes óvoda Kiskundorozsmán. Sokáig gondot okozott viszont a paneles lakóépületek tetőzetének átázása — szigetelési problémák miatt. A tarjáni építkezésnél a VII. ütemben — kísérleti jelleggel — úgynevezett kőhéjú, lejtéses tetőszerkezeteket kénezték ki. Betonüregben elhelyezhető elosztó villanvillázatot építettek — egyelőre kísérleti jelleggel. (Ez a megoldás a vállalat szolgálati szabadalma.) Követő száz panelszerkezetű lakásban műanyag borítású ajtókat és ajtókat szereltek fel. Ezek tömeges felhasználására — szállítási problémák miatt — várhatóan jövőre lehet számítani.

Új anyag használatával megoldották az épülő Északi városrészben a betoncsövek és műanyagok korrózió elleni védelmét. Megkezdtek a házigyári rekonstrukciót. Pályázatot dolgoztak ki a könnyűszerkezetes építési technológia alkalmazására, amelynek sikerével évente 20 ezer négyzetméter építmény kivitelezésére lehet számítani.

A központi irányítás átrendezése, az anyaggal és szállítási eszközökkel való jobb gazdálkodás, az első-mo-lással összefüggő szabályozások és számítástechnikai rendszerek kidolgozása, az ügyviteli gépessítés színvonalának emelése jelezte — a többi között — tavaly a DÉLÉP fejlesztési törekvéseit.

A szocialista munkaverseny további fellendülését eredményezték a jubileumi évfordulók tiszteletére felajánlott vállalatok. Három kommunista műszakot is tartottak, ezek eredménye növelte a vállalat lakásépítési alapiát. A DÉLÉP szocialista brigádjai jelentősen hozzájárultak a vállalat gazdasági céljainak eléréséhez.

A múlt évi munkát ezekben summázta legutóbbi évében a DÉLÉP párt-végrehajtóbizottsága és pártbizottsága, majd megvitatták az 1979. évi gazdaságpolitikai cselekvési programot. Ebben az esztendőben a legfontosabb feladat a minőség és a hatékonyság javítása — a gazdasági növekedés ütemét kissé lassítva —, s a belső tartalékok feltárása. A termelés központjában a DÉLÉP-nél továbbra is marad a lakás és a hozzá kapcsolódó létesítmények tervszerű építése. A fogadóképességük kiképzésénél az elő-munka csökkentése, a szak-és szerszámmal kapcsolatos növekedés. Műszaki feladatuk a technológiák további fejlesztése a hatékonyság, a gazdaságosság segítésére. A létszám, a munkaerő jobb kihasználása érdekében az ösztönzési rendszerek mellett a műszakpótlék, az osztályozó darabbérezés kiterjesztése, a teljesítményhez kötött órabérek növelése a céljuk. Mindezek érvényesülésének eszköze a munka-és üzemszervezés javítása, hogy az egyaránt szolgálja az önköltség csökkentését, a takarékosági intézkedések sikerét.

A DÉLÉP építés-szerelési

termelési értékének növekedését 4—5 százalékkal határozta meg, az ipari termelési érték növelését pedig 3—4 százalékkal. Feladatai középpontjában áll a házigyárban legyártandó 2800 lakással egyenértékű panel. 2751 lakás megépítése, a befejező munkák kapacitásának bővítése, az alvállalkozói munkák részarányának fokozása. A létszám 1. a termelékenység 3—4 százalékos növekedésével számolnak. A munkaerő jobb kihasználására hozott intézkedések — ösztönzési rendszer, munkanormák stb. — érvényesítésével, az új bér-szabályozási rendszerben a vállalati bérszínvonal 4,7 százalékkal való növelését tervezik.

Beruházásait a DÉLÉP az építés iparosítására, az abban elért színvonal megtartására fordítja. Folytatja házigyári rekonstrukcióját ebben az évben is, valamint központi transzportbeton üzem építését. Gépessíti a rakodást, a szak- és szerelőipart, fejleszti a közúti és a munkásszállítást. A házigyári termelés irányítását pedig számítógépes rendszerre állítja át. Az üzem-és munkaszervezésre, a gazdálkodás hatékonyságának feladataira is kiterjesztés a vállalat pártbizottságának ez évi cselekvési programja. Úgyszintén a munkavédelem, a szocialista munkaverseny fejlesztésére.

A feladatok végrehajtása határidőhöz és felelőshöz kötődnek. A cselekvési program végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges a pártok személynél való támogatása, a gazdasági és politikai vezetők együttes munkálkodása abban is, hogy gondjaikat, elképzeléseiket a dolgozó kollektívák, a párt- és a KISZ-szervezetek elé tárják a közös ügy szolgálatában. Kihajlás nélkül az üzemi demokrácia fórumait a feladatok egységes értelmezése, végrehajtása érdekében.

Lódi Ferenc

Ötvözött réztömbök

Három nagy teljesítményű kemence áttelepítésével az országban összegyűjtött rézhulladék feldolgozására tették alkalmassá a Csepel Művek székesfehérvári nehézfémöntödét. A sikeres profilisztizálás eredményeként megszűntek a gazdaságban kovácsolt előtermékek gyártását, és helyette ötvözött réztömböket állítanak elő a csepeli tőz-szár részére.

Megint számadás

Ha most valaki azt mondja, figyeljünk jobban szövetkezeteinkre, azonnal indul a válasz: eddig se mondta senki, hogy ne figyeljünk, sőt minden évben arra biztattak, tartuk rajtuk a szemünket. Pedig érdemes jobban figyelni rájuk, már most, az év elején, mindjárt. A zárszámadó közgyűléseken el is kezdhetjük.

A közgyűlésekről megint mondhatná bárki, annak a pár száz embernek a belső ügye minden számadás, amelyik abban a szövetkezésben keresi a kenyerét. Azért zárszámadás, mert ilyenkor tudja meg, mennyit keres, figyeljen inkább ő. Régióta nem így van, hiszen a veszteséggel záró szövetkezetek kivételével akár naponta kiszámítható, ki mennyit keres. Nagy megértelemek, és ennek ellenpontjaként, nagy örömeik sem várhatók a közgyűléseken. Mire figyeljünk akkor?

Aki bennfentes, tudja, hogy a nagy összefüggést legelőbb helyen kisebb csoportok tanácskozásai előzik meg, az ellentétek is ott csapnak össze, ha vannak — sajnos, ritkábban csapnak össze, mint ahogy vannak —, maga a közgyűlés a zá-jos összefüggések sorába iktatható, ahol egy-két beszámoló és túltúlni sok kézfőltartás után — mert szavazni egészen apró dolgokban is kell —, kiadós ebéd következik. Erre figyeljünk?

Érdemes odafigyelni a fülünket, mert ahány állampolgár van, mind a szövetkezetek eredménye szerint szeli a kenyerét karéjra. Reggelije, ebédje, vacsorája ettől függ, és ezen keresztül közérzete is. Nem tudom, mikor hangzott el nálunk utoljára megfontolt mondatként, hogy éhes hassal nem lehet dolgozni. Annnyira örök igazság ez, hogy kontrázní senki sem próbálja, mégse mondjuk, mert van mit ennünk. És hogy van mit vennünk, nemcsak ennünk, az is függ a mezőgazdaságtól. Amit kiviszünk, azért valamit behozunk. A mezőgazdaság sokat exportál. Nem nagy öröm, hogy sokat importál is.

Növénytermelők, állattenyésztők, traktorosok, géoszerezők, kanálók és vegyszerezők, bevizítók és eladók — hol van már a „bevizítő” régi értelme! —, mindenféle alkalmazottak, fizikai dolgozók és irodisták, ha vezetőikkel összeülnek meghallgatni egymást, az is jó. Minden évben ismételni kell a kísérletet: egyetértene-e azok, akik a munkában együtt vannak? Ha nem, valamelyik főcsavaron vagy apró srófon azonnal igazítani kell, mert következményei beláthatatlanok. Szinte semmit nem ér az a közgyűlés, amelyik ezt az utánagaztást nem végzi el. Az szőlőn, aki érzi, hogy valahol lazul a szerkezet, és hallgassa meg az is, aki tehet róla.

A legelső szövetkezésben az hangzik majd el, hogy jól dolgoztak, és a jó munkának jött az eredményei: szépen gyarapodtak. Érdemes mérlegre tenni, ki gyarapodott. Tóth János? Ha jól dolgozott, ezért dolgozott. Mindenképpen gyarapod-jék, aki megtette a magáét. Annnyival, amennyivel csak lehet. Erre megy ki a játék — a tisztesség útján. És a szövetkezet? Ha nem gyarapodott, idén kisebb lesz a fizetés. Talán jövőre is. És az állam? Természetesen ő is tartja a markát, és sok mindent kitalál, hogy tegyen bele pénzt. Sokat ad, génet, műtrágyát, vegyszert és piacot, sokat is vár érte.

Az is elhangzik majd, biztosan minden szövetkezésben, hogy rossz volt az időjárás, a mezőgazdaság pedig olyan üzem, amelyik főként nincsen tető. Sok van a tavalyi fagyos tavasz és hideg nyár rovására, számba venni nem hiábavaló dolog. De sokat időzni annál, ami nem rajtunk múlik, nem érdemes. Ellenben ott, ahol arról folyik a szó, mit tettek a korán fölismerehető veszteségek ellensúlyozására, érdemes megállni jó sokáig. Itt volt szükség igazán jól átgondolt előrelátásra, és itt kellett

igen rövid idő alatt dönteni. Kényes volt a téma, dönteni csak jól, okosan, bölcsen lehetett. Aki másképpen tett, azt is vegye számba, nehogy idén megismétlődjék.

A nyereség szó is elhangzik, remélhetően mindenütt, sok fölkiáltójellel. Jól fizetett a búza, megint rekordot javított. A kukorica is, nagy kár, hogy termőterülete lecsökkent. Kezdünk tudni megint cukrot is termelni, nem csak répát. Sokszor elmondták már hozzáértő emberek, hogy a jó terméshez jó munka kell, minden munkát időben kell elvégezni, és mindent meg kell adni a növénynek is, állatnak is, amit kíván, különben nem fizet. Nagy örömeiket, hogy tudunk sokat termelni, azonban csak akkor kiálthatjuk ki jó hangosan, ha apró számításokkal mellé tesszük: mennyiért?

Minden gazdaságban tudják, mondják is, ha van rá alkalom, hogy a mezőgazdaság egyre több ipari eredetű anyagot használ föl, és az egyre drágább. Kell a gép, kell a műtrágya, kell a vegyszer, kell a tömegtelen üzemanyag — a rekordtermés javát ez viszi el. Kényszerítő körülmény, hogy a mezőgazdászok jobban törjék a fejüket, mint eddig: termeljék olcsóbban, amit lehet. Hogyan? Ide kell az a sok okos ember, aki a közgyűlést nem csuabán hallgatja, hanem alakítja is. Hol lehetne megfogni a forintokat? Nyissuk ki a fülünket, lesz, aki megmondja. Ha kevesebb munkával és beélt anyaggal termelünk ennyit, vagy ennyiért termelünk jóval többet, a bővös szó, a nyereség ettől fenyededik.

Piacra termel a mezőgazdaság, föltétlenül éreznie kell tehát, mit diktál a piac. Sokat, olcsón és jól. A hasznát ez a három együtt hozza. Ha nem jó, nem lehet eladni. Egyre inkább nem lehet itthon se, külföld pedig szóba se áll velünk, ha másutt jobbat talál. Rettenetesen nagy a külkereskedem felelőssége, nagyobb talán, mint néha tapasztaljuk, de a jó termés maga adja el saját magát.

Tudunk sok búzát aratni, próbáljunk meg jobbat az eddiginél. Régi jó búzáink elűsztek, mert nem állta sok másban az időt, de a kutatók kínálják már azt a jobbat, amelyik még jobban kiköveteli a maga helyét a világpiacra. A kutatók szava szerint a „beltartalmi érték” előbbre lép a kívánságok sorába. Eddig némileg mentesül a szolgáltat, hogy az új termelési eljárás, a gépesség és sok más jobban kedvezett azoknak a fajtáknak, melyek belső értéke kisebb. Úgy kell most leöregednünk, hogy a gépet, az új eljárást nem feledhetjük, mégis jobbat akarunk.

Kínálja magát a portéka — mondtuk az előbb. A paprika is, ha piros, az alma is, ha nem veri össze a válogatógép, a hagyma is, ha úgy tartiuk, ahogy ő szereti. Salátára, gyümölcsre sok mindent kitalálunk, száz broúrúrában leírhatjuk, hogy így is jó, sőt még így is, mindenki a szebbik után nyúl mégis. Az is jó lenne, ha a közgyűlés nem a kereskedelem hátránát azt, amit évek bizonyosága szerint a kereskedelem nem tud megoldani, hanem maga keresné az értékesítés útjait. Ha másképpen nem megy. Akárhogy kerülgetjük a témát, a friss zöldséghez és friss gyümölcshöz friss emberek kellenek.

Tervek is születnek a közgyűléseken, a hónap átvárt ma vetik meg. Új szabályozók lépnek életbe, és az is lehet, hogy év közben is változnak. A most belátható lejjebb kell választani a sok lehetőség közül, és ez önmagában nagy felelősség, de ha a figyelem év közben csak egyszer is elalszik, többet árthat, mint tavaly a hideg nyár.

Olyan számadások sora következik most a szövetkezetekben, amelyek a tavalyi esztendő mérleket, de az ideit nézik. Sokan figyeljük, érdeklődéssel, mit végeznek.

Horváth Dezső

Koszorúzási ünnepség Rusznyák István sírjánál

Rusznyák István orvosprofesszor, a magyar tudományos élet kiemelkedő személyisége születésének 90. évfordulója alkalmából hétfőn koszorúzási ünnepséget rendeztek a Farkasréti temetőben. Rusznyák István sírját az MSZMP KB tudományos,

közoktatási és kulturális osztálya nevében Csendes Lajos és Pusztai János, a Magyar Tudományos Akadémia részéről Somos András és Hollán Zsuzsa, az Egészségügyi Minisztérium képviselőjében Hutás Imre és Lukács Jenő, az Országos Békatanács nevében Sebestyén Nándor és Szilágyi Béla, a Semmelweis Orvostudományi Egyetem részéről pedig Antoni Ferenc és Magyar Kálmán koszorúzták meg. Elhelyezték a hálát és az emlékezés virágait hozzátartozói, volt munkatársai, tanítványai, valamint az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetének dolgozói is.

A koszorúzási ünnepség az Internacionálé hangjaival ért véget.

Móra-centenárium

Az idén, július 19-én lesz Móra Ferenc születésének 100. évfordulója. A centenáriumi ünnepségeit az ifjú életének két fontos színvonalán, Kiskunfélegyházán és Szegeden rendezik meg az országos Móra-emlékbizottság.

Szülővárosában, Kiskunfélegyházán már február 8-án, halálának évfordulóján megkezdődnek a centenáriumi rendezvények. Megkoszorúzzák a félegyházi Móra-szobrot, s ekkor rendezik meg a város szocialista brigádjaiknak emlékvetereit.

Szegeden a Móra Ferenc általános iskolában május 23-án emléktábla avatása veteti be az ünnepségsorozatot. (MTI)